

[Tange.]

kunne begynde, men ogsaa at slutte dermed, idet jeg kun har et enkelt lokalt Spørgsmaal at omtale. Det vedrører den højtærede Trafikminister. Nu er han ganske vist ikke til Stede; men da det vedrører en Egn, som ligger i Nærheden af, hvor Landbrugsministeren bor, kan det være, at han i dette Tilfælde vil interessere sig for mine Udtalelser, saa han vil kunne sige, om det er rimeligt, hvad jeg har at fremføre, eller ej. Det drejer sig om Anlægget af et Trinbræt paa Statsbanerne paa Strækningen Vejle—Horsens mellem Stationerne Løsning og Hatting. Der blev i Fjor af Beboerne i Eriknaur, som ligger omtrent midt imellem de to Stationer, indsendt et Andragende til Statsbanerne om et Trinbræt mellem de to Stationer og om, at man kunde faa et Tog eller to i hver Retning til at holde, fordi Beboerne paa den Egn har meget langt til Station, hvad enten de skal Nord paa eller Syd paa. Dette Andragende var underskrevet af 80 bosiddende Familier paa Egnen og, som sagt, motiveret med, at de havde meget langt til Station, og at der ikke, i hvert Fald ikke endnu, var nogen Automobilrute, saa de var vanskeligt stillede. Andragendet blev afslaaet af Statsbanerne i Fjor, maaske dog ikke absolut kategorisk; jeg har ikke haft Lejlighed til at se Afslaget, men det blev i alt Fald afslaaet paa det daværende Tidspunkt. Afslaget blev motiveret dels med Hensynet til Køreplanen, som det var meget vanskeligt at lave, naar der skulde være et saadant Trinbræt, dels og navnlig med en Henviisning til, at man havde for faa Motortog i Gang paa Hovedlinien til, at man kunde gaa ind paa at oprette et saadant Trinbræt. Siden da er der imidlertid indlagt to Motortog, et i hver Retning. Jeg vil derfor mene, at den sidste Grund, der, saa vidt jeg kan forstaa, var Hovedgrunden, ikke længere er til Stede.

Nu har man altsaa atter i Aar indsendt dette Andragende; og jeg vil nu bede den højtærede Trafikminister om ikke alene at tage velvilligt paa det, men ogsaa sørge for at faa det Trinbræt oprettet, som jeg synes Beboerne har Krav paa. Jeg tillader mig at anbefale det og at anbefale Statsbanerne at gaa til denne Udvidelse, som, efter hvad jeg ved, ikke kan blive saa overordentlig stor, idet Egnen der i høj Grad egner sig til Anlæg af et saadant Trinbræt; Terrænet er jævnt, hvor det skal være, og jeg anbefaler det, fordi jeg tror, at hvis Beboerne ikke faar det, vil det gaa her, som det er gaaet saa mange andre Steder, at Statsbanerne vil gaa Glip af den Trafik, som alligevel

kan komme fra en saadan Egn. Kampen mellem Statsbanerne og Ruteautomobilerne er jo nemlig stadig staaende — eller gaaende, kan man vel sige. Hvis Statsbanerne fremdeles vægrer sig ved at give Beboerne paa de Egne, der har langt til Stationen, en rimelig og let Adgang til at benytte Togene, vil disse Beboere uvilkaarlig være henvist til at søge oprettet Automobilruter, saaledes at de kan komme frem paa den Maade, som nu en Gang svarer til Tidens Krav. Jeg vil derfor mene, at en saadan Udgift for Statsbanerne i det lange Løb vil blive til Fordel for dem. De vil derved gøre Beboerne interesserede i at benytte Statsbanerne fremfor at skulle til at spekulere paa, hvordan de skal komme i Forbindelse med Automobilruter, for at de kan blive befordret hurtigt frem og tilbage. Jeg henstiller altsaa indtrængende til den højtærede Trafikminister, at han endnu i Aar vil tage Sagen op til endelig Afgørelse. Jeg synes, at disse Beboere, efter hvad jeg kender til Forholdene, har et rimeligt Krav paa at faa det Trinbræt. Statsbanerne vil i det lange Løb have Fordel af det. Efterhaanden som Statsbanerne faar Motortog indlagt rundt omkring, vil det sikkert være til stor Fordel, at de opretter saadanne Trinbrætter for at give Folk let Adgang til Togene. Jeg haaber derfor, at Ministeren vil se velvilligt paa Sagen og foretage sig det nødvendige, for at Sagen kan blive ført ud i Livet allerede i Aar.

Bomholt: Jeg skal tillade mig overfor det høje Ting at fremsætte nogle Bemærkninger dels vedrørende Erhvervslivet i Esbjerg og dels vedrørende visse, mere almindelige kulturelle Spørgsmaal.

Det tør vistnok siges, at Esbjerg Havn ikke blot er af indgribende økonomisk Betydning for Esbjerg By, men tillige af uvurderlig Betydning for hele den danske Økonomi. Esbjerg Havn er i Forslaget til den kommende Finanslov ansat til en Værdi af 14 629 656 Kr. Det er en meget stor Sum, men det aflagte Regnskab viser, at den forrenter sig ganske godt. Medens Indtægten efter Statsregnskabet for 1928—29 er 2 183 053 Kr., er Udgiften kun 1 124 958 Kr., d. v. s., der er et Overskud paa 911 292 Kr.

Den i Havnen anbragte Kapital forrenter sig saaledes ganske udmærket. Navnlig sidste Vinter viste det sig jo, at Havnen er af fundamental Betydning for vort økonomiske Liv, idet det var den eneste isfri Havn i Landet, den eneste aabne Port ud imod den store Verden. En Overgang gik vistnok over Halvdelen af Danmarks Import og Eks-